ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
601 56 Brno, Joštova 8

ROZHODNUTÍ

Č.j.: S 84/99 - 1920/01-VO II V Brně dne 14. 9. 2001

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zahájil dne 3.8.1999 z vlastního podnětu dle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve spojení s § 12 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., s účastníkem řízení, jímž je společnost Česká nezávislá televizní společnost, spol. s r.o., se sídlem Praha 1, Vladislavova 20, IČ 49616668, správní řízení ve věci možného porušení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. V novém projednání věci, provedeném po vydání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. R 26/99, ze dne 16.8. 2000, v němž byl účastník řízení právně zastoupen na základě plné moci JUDr. Petrem Niplem, advokátem advokátní kanceláře JUDr. NIPL & spol., se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 11, vydává Úřad pro ochranu hospodářské soutěže toto

rozhodnutí:

Správní řízení vedené s účastníkem řízení společností Česká nezávislá televizní společnost, spol. s r.o., se sídlem Praha 1, Vladislavova 20, IČ 49616668, ve věci možného porušení § 9 odstavce 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se dle § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, v platném znění,

zastavuje.

Odůvodnění:

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „úřad") zahájil dne 3.8.1999 z vlastního podnětu správní řízení ve věci možného porušení § 9 odstavce 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, (v té době platného ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb.), s účastníkem řízení, jímž je Česká nezávislá televizní společnost, spol. s r.o., se sídlem Praha 1, Vladislavova 20, IČ 49616668 (dále jen „ČNTS“). Možné porušení § 9 odst. 3 zákona úřad spatřoval v tom, že ČNTS poskytla společnosti Karlovarská korunní kyselka, společnost s ručením omezeným, se sídlem Stráž nad Ohří (dále jen „KKK“) při zadávání reklamy formou sponzorování časomíry v průběhu roku 1998 podstatně výhodnější cenové podmínky, než některým jiným zadavatelům této reklamy.

Dne 1.10.1999 vydal úřad po provedeném řízení rozhodnutí č.j. S 84/99-230, v jehož 1. výrokové části deklaroval, že ČNTS zneužila ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. c) zákona č. 63/1991 Sb. o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb., své monopolní postavení na trhu služby zajišťování sponzorování pořadů na TV NOVA, a to tím, že ve smlouvách o sponzorování časomíry na TV NOVA stanovila v průběhu roku 1998 různé cenové podmínky při srovnatelném plnění, čímž znevýhodnila některé soutěžitele. Za porušení zákazu zneužití monopolního postavení uložil úřad ve 2. výrokové části citovaného rozhodnutí společnosti ČNTS v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. h) a § 14 odst. 4 uvedeného zákona pokutu ve výši 1 000 000,- Kč.

Na základě rozkladu podaného účastníkem správního řízení vydal předseda úřadu rozhodnutí č.j. R 26/99 ze dne 16.8.2000, kterým výše citované rozhodnutí úřadu zrušil a věc vrátil tomuto orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Ve svém rozhodnutí uložil předseda úřadu doplnit dokazování, a to

- zpřesnit v novém řízení relevantní trh a postavení účastníka řízení na něm, přičemž je třeba zkoumat postavení ČNTS na relevantním trhu zajišťování sponzorování televizních pořadů vysílaných televizními

stanicemi s celoplošným vysíláním, zda toto postavení naplňuje základní předpoklad pro aplikaci ust. § 9 odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže (dominantní postavení soutěžitele);

- doplnit zjištění skutečného stavu věci o důkazy, zda osoby uzavírající předmětné smlouvy za účastníka řízení jednaly na základě vlastního rozhodování či plnily přímý příkaz tehdejšího jednatele a generálního ředitele ČNTS pana PhDr. Vladimíra Železného, (současně předseda úřadu ve svém rozhodnutí poukázal na skutečnost, že případné prokázané překročení jednatelského oprávnění zmíněné osoby nemá relevanci v rámci posuzování možného porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže, mohlo by však být vzato v úvahu při rozhodování o výši pokuty uložené účastníkovi řízení za prokázané porušení tohoto zákona);
- prověřit, zda rozdílnost cen sjednaných ve smlouvách mohla být ovlivněna dalším vzájemným plněním, ke kterému mezi účastníkem řízení a KKK docházelo na základě jiných závazkových vztahů, případně i např. četností a délkou trvání smluv s KKK, poptávkou po sponzoringu, neboť samotná rozdílná výše sjednaných cen nemusí a priori znamenat znevýhodnění určité smluvní strany a její újmu;
- zejména doplnit dokazování, zda a kteří soutěžitelé byli jednáním účastníka řízení znevýhodněni (byla jim způsobena újma).

V rámci nového projednání věci úřad provedl doplnění dokazování v souladu s právním názorem orgánu II. stupně, kterým je při novém projednání věci vázán. Na doplnění úřad uvádí, že nové prvoinstanční řízení se nadále řídí zákonem č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 495/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb. a dále zákona č. 132/2000 Sb. (dále jen „zákon“), a to i po nabytí účinnosti nového zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, dne 1.7.2001. Dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže se správní řízení zahájená před účinností tohoto zákona dokončí dle dosavadních předpisů.

Relevantní trh úřad vymezil z hlediska věcného jako služby zajišťování sponzorování televizních pořadů vysílaných televizními stanicemi s celoplošným vysíláním. Z hlediska geografického jde o trh celostátní a z hlediska časového se jedná o trh trvalý, charakterizovaný pravidelně se opakujícím vztahem nabídky a poptávky po uvedených službách. Na uvedeném trhu v celoplošném vysílání působily televizní stanice – Česká televize (dále jen „ČT“), Prima a TV NOVA, služby zajišťování sponzorování televizních pořadů pro ně poskytovaly společnosti ČT, PRIMA PLUS a.s. a ČNTS. Na základě údajů o obratech za poskytování uvedených služeb bylo ověřeno, že účastník řízení (zajišťující poskytování těchto služeb u televizních pořadů vysílaných na TV NOVA), zaujímal na vymezeném relevantním trhu v r. 1998 dominantní postavení (podklady str. 112, 124 a 126 spisu, tabulka str. 248 spisu).

V průběhu řízení bylo prokázáno, že v roce 1998 uzavřel účastník řízení 8 smluv na sponzorování časomíry vysílané na TV NOVA, z toho 6 smluv pro KKK a 2 smlouvy pro jiné objednatele, a to MediaCom Praha s.r.o. a CPM Media, s.r.o. V době vysílání časomíry u TV NOVA – v 19,29 hod. před večerními zprávami - se po dobu 10 – 11 sekund sjednávalo ve smlouvách vysílání sponzorského vzkazu/loga pro konkrétního sponzora, v délce trvání několika dní po sobě, dle dohody smluvních stran. Vysílání sponzorského vzkazu sjednávají pro své klienty zpravidla mediální agentury, které zajišťují pro své klienty jejich prezentaci v médiích (je však možné sjednat vysílání sponzorského vzkazu přímo výrobcem zboží či dodavatelem služeb). Přehled smluv – viz str. 13-28 spisu. Smlouvy pro KKK vykazovaly podstatně nižší cenu plnění za odvysílání sponzorského vzkazu v přepočtu na 1 sekundu délky trvání vysílání vzkazu, oproti smlouvám uzavřeným mezi ČNTS a MediaCom Praha s.r.o. i mezi ČNTS a CPM Media, s.r.o. Pokud jde o poptávku, byly v novém prvoinstančním řízení zjištěny ještě dvě další smlouvy – resp. získány pouze kopie návrhů smluv nepodepsaných ze strany ČNTS (nepodařilo se rovněž doložit, zda byly fakturovány). Jde o hůře čitelné faxové kopie, v jedné jako objednatel figuruje společnost MEDIA DIRECTION a.s. a v druhé The Media Partnership spol. s r.o. Také v těchto návrzích smluv je cena výrazně vyšší, nežli byla cena pro KKK. Právní zástupce ČNTS k tomu uvedl, že činnost obchodního oddělení ČNTS byla od srpna 1999 utlumena a nikdo z bývalých zaměstnanců (kteří zde pracovali v r.1998) zde již nepracuje, což s odstupem doby způsobilo nemožnost dohledání přesnějších podkladů k těmto faxovým návrhům.

Z přehledů časových termínů sjednaných pro sponzorování časomíry v 8 získaných smlouvách (str. 28 spisu) pak vyplývá, že v roce 1998 – v měsíci lednu nebyla sjednána žádná smlouva o sponzorování časomíry, na první polovinu měsíce února byl vypsán výše zmíněný návrh smlouvy pro The Media Partnership spol. s r.o., v měsíci březnu nebyla sjednána žádná smlouva, na první polovinu měsíce dubna byl vyplněn návrh smlouvy pro MEDIA DIRECTION a.s. Od poloviny dubna až do konce srpna bylo sponzorování časomíry sjednáno celkem v 8 smlouvách pro shora zmíněné objednatele. V měsících září, říjen, listopad a prosinec pak nebyla zjištěna žádná smlouva na sponzorování časomíry. Možnost ústního sjednávání sponzorování časomíry ze strany ČNTS byla účastníkem řízení uváděna jako nepravděpodobná s tím, že by to byl zcela nestandardní postup.

K důvodu nižší ceny pro KKK se tehdejší jednatel a generální ředitel ČNTS vyjádřil při svědecké výpovědi tak, že „konkrétní cena může variovat podle poptávky“ a dále, že zájem o sponzoring může klesnout až na nulu, na rozdíl od klasické reklamy, kde je vztah nabídky a poptávky mnohem výraznější. Dále poukázal na nižší

diváckou sledovanost v období červen/červenec, kdy se zpravidla daří dosahovat jen zlomkových cen oproti cenám sponzoringu v měsících mimo dovolené (str. 157 až 163 spisu). Zmínil také KKK jako pro ně mimořádně atraktivního partnera, který nabídl barterový obchod s propagací NOVY.

V novém prvoinstančním řízení úřad vyslechl jako svědky pracovníky, kteří za ČNTS smlouvy o sponzorování časomíry uzavírali, příp. se podíleli na jejich přípravě.

Byl vyslechnut svědek Ing. Pavel Koukol, který byl zaměstnán jako obchodní ředitel ČNTS. Uvedl, že pracovní poměr ukončil v březnu 1998, v době jeho působení nebyla v roce 1998 uzavřena žádná smlouva pro časomíru s KKK, proto nemohl uvést žádné informace k důvodům rozdílných cen (pozn. úřad: dle přehledu uzavřených smluv první smlouva pro KKK zahrnovala časomíru v období až od 1.5.1998).

Dále byl vyslechnut svědek Pavel Ťahan, který působil ve funkci obchodního ředitele ČNTS od 1.9.1998 do 15.8.1999. Svědek uvedl, že podepisování smluv na sponzoring bylo v jeho kompetenci do určité finanční výše (dle interní směrnice), nad tuto finanční výši podepisoval smlouvy generální ředitel. K důvodu výrazně nižších cen za sponzorování časomíry pro KKK uvedl, že „největší vliv na cenu měla nízká poptávka a sezóna“, dále sdělil, že „v daném období nebyla jiná poptávka, z těchto důvodů byla uzavřena smlouva s tímto klientem“. (Pozn. úřad: dle předložených smluv tento svědek není uveden na žádné smlouvě s KKK).

Dále úřad vyslechl jako svědka PhDr. Janu Kadlečkovou (která je za ČNTS uvedena na jedné ze smluv, a to s KKK). Sdělila, že od r. 1993 do ledna 1999 byla zaměstnancem ČNTS, fyzicky však nebyla v ČNTS přítomna od října 1998; byla oprávněna podepisovat smlouvy na sponzorování programů. Uvedla: „sponzorování měl na starosti jeden člověk, jehož úkolem bylo sponzorování dojednat s tím, že cena byla smluvní a tu se mnou musel vždy konzultovat. S výjimkou případu KKK nikdy nikdo jiný ceny neovlivňoval. Výše ceny pro smlouvu s KKK byla ovlivněna panem PhDr. Železným“. Dále uvedla, že ohledně nižší ceny pro společnost KKK protestovala u PhDr. Železného a bylo následně dohodnuto, že spoty za nižší cenu KKK budou umístěny pouze v tom případě, pokud nebude jiný zájemce o daný vysílací čas. K dotazu úřadu, jak vysoká byla poptávka po zajišťování sponzorování ze strany jiných subjektů v obdobích, kdy docházelo k uzavírání smluv a zda tato skutečnost mohla ovlivnit výši ceny uvedla: „v době mého působení v ČNTS neexistovala jiná poptávka po zajišťování sponzorování v době, kdy bylo vysíláno sponzorování pro KKK. Pokud se objevila poptávka jiného klienta, byly vysílány sponzorské vzkazy tohoto klienta za běžnou standardní cenu“.

Úřad konstatuje, že u šesti smluv o sponzorování časomíry v r. 1998 je jako zástupce ČNTS uveden Thomas Coren. Jeho pobyt se však nepodařilo úřadu zjistit a účastník řízení sdělil, že mu není znám jeho nový zaměstnavatel a k jeho osobě nemá žádné identifikující poznatky. Nebylo proto možné Thomase Corena vyslechnout jako svědka.

Úřad vyslechl jako svědka také Ing. Petra Kováře, od 5.11.1998 zapsaného v obchodním rejstříku jako jednatele KKK. Uvedl, že byl do funkce jednatele KKK uveden již dříve na základě rozhodnutí valné hromady KKK (poté co Racie a.s. koupila třetinový podíl v KKK) a potvrdil, že jde o jeho podpis na smlouvách uzavřených za KKK s ČNTS na sponzorování časomíry č. 6009, 7006, 8003 a 8005 (datovaných z období června až srpna 1998). K uzavírání těchto smluv uvedl, že smlouvy a podmínky pro sponzorování časomíry za KKK vyjednávala paní Pavlíčková, obchodní a marketingová ředitelka a dále Dr. Passeri, který ji vystřídal ve funkci. Bylo v pravomoci marketingového ředitele jak využije plánované finanční prostředky, které může vyčerpat na reklamu. On sám osobně do smluvních podmínek nezasahoval, orientačně si částky ve smlouvách sleduje, avšak není marketingový odborník, aby mohl posoudit, zda mohly být vyšší nebo nižší; to bylo zcela na těchto pracovnících, kteří za tuto práci odpovídali. K dotazu úřadu, zda nižší cena pro KKK byla odůvodněna nějakým protiplněním ze strany KKK uvedl, že si není vědom, že by docházelo k jiným závazkovým vztahům, na základě kterých by měla dostat KKK výhodnější cenu za odvysílání sponzorského vzkazu. Došlo však k určitému projektu vzájemné spolupráce, realizované jako projekt AQUA NOVA. Předmětem barterového obchodu byl pro KKK (resp. společnost Nova Centrum, a.s., která měla s KKK uzavřenu smlouvu o prodeji výrobků KKK a zajišťování reklamy na ně) závazek propagovat TV NOVA na etiketě minerálních vod. Zmíněná smlouva byla následně předložena úřadu (viz str. 313 – 322); byla uzavřena 30.11.1998 s platností od 1.12.1998 do 31.12.1999 a nahradila předchozí smlouvu z 3.9.1998. Dle sdělení právního zástupce KKK jednání o ní mělo probíhat zhruba 3 měsíce před jejím uzavřením. Vzhledem k obchodnímu tajemství úřad pouze konstatuje, že dílčí smlouvy na sponzorování časomíry byly účastníkem řízení s KKK uzavírány dříve (od května 1998), kdy ještě podmínky barterového obchodu nebyly sjednány a předložená smlouva k projektu spolupráce nezahrnuje pro KKK možnost nárokovat konkrétní časy pro umístění reklamy v televizním vysílání (kdy časomíra je daným konkrétním reklamním časem). Pokud jde o hodnocení vlivu tohoto kontraktu na cenu sponzorského vzkazu pro KKK, je tento vliv dle názoru úřadu spíše v rámci uvedeném ve vyjádření PhDr. Železného („KKK je atraktivní partner…“). K dotazu úřadu, čím si vysvětluje jednatel KKK, že smlouvy pro KKK na sponzorování časomíry mají tak výrazně nízkou cenu, uvedl: „Mí podřízení mi sdělili, že se jim podařilo vyjednat takové podmínky z důvodů dlouhodobé neobsazenosti tohoto titulu“.

K tomu úřad zajistil adresy a oslovil pracovníky, kteří měli dle sdělení jednatele KKK osobně v r. 1998 s ČNTS sjednávat za KKK smluvní podmínky pro sponzorování časomíry (p. Pavlíčková, Dr. Passeri). Paní Pavlíčková sdělila, že nikdy nebyla zaměstnancem KKK. Od 1.4.1998 do 31.8.1998 byla zaměstnancem společnosti Nova Centrum, a.s., jako ředitelka pro marketing a komunikaci. Jednání o smluvních podmínkách reklamy a sponzoringu se nikdy nezúčastnila. Nejsou jí tedy známy důvody, které vedly ke sjednání nižší ceny ve smlouvách s KKK oproti jiným smluvním partnerům ČNTS (str. 304-306). Dr. Passeri rovněž sdělil, že nebyl zaměstnancem KKK; od srpna 1998 byl jmenován do funkce obchodního a marketingového ředitele Nova Centrum, a.s. Uvedl, že se nikdy nezúčastnil jakéhokoliv jednání s pracovníky ČNTS a nevyjednával žádné obchodní podmínky pro uzavření smluv o sponzorování časomíry.

Závěr:

Ze svědeckých výpovědi pracovníků ČNTS vyplývá, že cena pro KKK v předmětných smlouvách nebyla stanovena dle tarifních podmínek ČNTS a její výše byla ovlivněna nedostatečnou poptávkou po sponzorování časomíry v uvedených termínech. (Obdobně se vyjádřil i zástupce KKK). Podrobnější objasnění úřad předpokládal od Thomase Corena, který byl nejčetněji za ČNTS uváděn na předmětných smlouvách; tohoto svědka se však nepodařilo zajistit (viz výše). V řízení dále nebylo prokázáno, že by o shodné termíny, jaké sjednala ČNTS ve smlouvách s KKK, projevila zájem jiná společnost. Pro část roku 1998 (viz přehled neobsazené časomíry na str. 28 spisu) pak nebyla zjištěna jakákoliv poptávka po sponzorování časomíry.

Prokázání újmy:

Nezbytným předpokladem naplnění skutkové podstaty zneužití dominantního postavení je ve smyslu § 9 odst. 3 zákona způsobení újmy jiným soutěžitelům, spotřebitelům, nebo zneužívání tohoto postavení na úkor veřejného zájmu.

V této souvislosti úřad vyslechl jako svědkyni jednatelku společnosti MediaCom Praha s.r.o., Petru Pipkovou. Tato společnost měla uzavřenu s ČNTS smlouvu o sponzorování časomíry č. S - 4009 s vysíláním v termínu od 16.4.1998 do 30.4.1998, jejíž cena byla za jednotku sponzorského vzkazu výrazně vyšší oproti ceně pro KKK. Jednatelka uvedla, že jejich společnost měla s ČNTS uzavřenou rámcovou roční smlouvu s podmínkami spolupráce, kterou ona podepisovala. Z této rámcové smlouvy pak vycházely jednotlivé dílčí smlouvy, uzavírané zaměstnanci nákupního oddělení, na základě objednávek jejich klientů. Smlouvu č. S - 4009 uzavíral p. Daňhelka, který již u nich několik let nepracuje. Obecně platí, že cena za vysílání sponzorského vzkazu se liší jednak podle toho, jak kvalitní je pořad u něhož má být vzkaz vysílán a také vysílacím časem. Nejatraktivnější a nejdražší je proto čas přesně před zprávami v 19,30 hod. a pak zajímavé pořady vysílané kolem 20 hodiny. Dále hraje vliv také roční období, kdy např. v lednu, únoru, dále červenci a srpnu jsou ceny nižší z důvodu nižší sledovanosti. K dotazu úřadu na agenturní slevu, uvedenou ve faktuře ČNTS k uvedené smlouvě objasnila, že každá agentura, která sjednává s ČNTS smlouvu (obdobně též např. s rozhlasem, tiskem, apod.) dostává slevu z ceny, která se pohybuje různě, např. 15 % (počítáno bez DPH). Servisní agentura není koncovým klientem pro kterého se uveřejnění spotu sjednává. V rámci této např. 15 % slevy zajišťuje agentura veškerý servis a hradí své náklady. V zásadě se agentury člení na mediální a kreativní; mediální jsou ty, které nakupují (např. reklamní prostor) u médií a kreativní jsou ty, které reklamu vymýšlejí a vyrábějí. Dle podmínek výroby konkrétní reklamy pro klienta se pak mediální agentura podílí na poskytnuté slevě společně s agenturou kreativní. K dotazu úřadu dále uvedla, že jim nebylo známo, že ČNTS poskytla jinému klientovi výrazně výhodnější cenu za odvysílání sponzorského vzkazu/loga. Pouze z médií se později doslechla o nestandardních podmínkách - domnívá se že pro KKK. Vzhledem k tomu, že tato informace nebyla dostatečně konkrétní, ani nijak podložená, nemohla na ni jejich společnost jakkoliv reagovat. Pokud jde o případnou újmu uvedla, že jejich společnosti újma nevznikla, a ani vzniknout nemohla, neboť jestliže by od mediálního partnera získali nízkou cenu, pak je i jejich podíl z této ceny (agenturní sleva) nižší. Pokud by měla nějaká újma z takového postupu ČNTS vzniknout, pak pouze jejich klientovi, který by musel zaplatit více v porovnání s jiným klientem, žádajícím odvysílání sponzorského vzkazu u TV NOVA. Jejich klient však už rozhodl, že hodlá u jejich agentury určitý objem finančních prostředků investovat, proto by uspořené částky rozdílu z případné nižší ceny u TV NOVA investovali pro tohoto klienta u jiných médií. K výslovnému dotazu úřadu, zda vznikla jejich společnosti jednáním ČNTS újma, uvedla svědkyně, že nevznikla. Závěrem doplnila, že obecně všechna média do svých cen vůči klientům promítají také své dlouhodobé vztahy s tímto klientem, včetně speciálních operací, které mají dohodnuty navzájem (např. barter, nebo public relations prostor).

Mgr. Jaromír Soukup, jednatel společnosti CPM Média, s.r.o., která měla ve smlouvě č. S - 7005 za sponzorování časomíry v období 16.7.2001 až 31.7.2001 rovněž výrazně vyšší cenu oproti ceně pro KKK úřadu sdělil, že nevěděl o tom, že by některý subjekt, odebírající v r. 1998 reklamní prostor od TV NOVA (resp. odebírající prostřednictvím ČNTS) měl výrazně jiné cenové podmínky. Proto ani jejich společnost nemohla nijak na tuto skutečnost reagovat. Také on uvedl, že újma jejich společnosti nevznikla, neboť je mediální agenturou

jejíž odměna je odvislá od dohody s klientem a je přímo závislá na množství investovaných peněz do médií. Nejběžnější praxí bývá, že klient použije případně uspořenou částku k posílení kampaně v médiu, kde byla úspora realizována (str. 228 - 229 spisu).

S ohledem na zjištěné skutečnosti úřad upustil od zjišťování újmy přímo u klientů, neboť zmíněné agentury nedostaly od klienta žádný pokyn řešit jejich případné znevýhodnění postupem ČNTS. Obdobně neprováděl úřad další dokazování u nově získaných návrhů 2 smluv, zda byly realizovány či ne, neboť v obou případech jako objednatel vystupovala opět mediální agentura a nadto jeden z jejich klientů již na trhu nepůsobí. V průběhu nového prvoinstančního řízení též nebyla zjištěna jiná poptávka po sponzorování časomíry v r. 1998, nežli ve výše zmíněných obdobích.

Na základě všech výše popsaných skutečností a po zhodnocení získaných důkazů (včetně svědeckých výpovědí) jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, dospěl úřad v novém projednání věci k závěru, že jednání společnosti ČNTS, které bylo předmětem správního řízení, nenaplnilo znaky skutkové podstaty zneužití dominantního postavení soutěžitele ve smyslu § 9 odst. 3 zákona. Ve správním řízení nebyla prokázána jiná poptávka po sponzorování časomíry ve stejném období, pro část roku pak nebyla zjištěna žádná poptávka. Především pak nebyla prokázána újma, způsobená jednáním dominantního soutěžitele jiným soutěžitelům či spotřebitelům. Z uvedeného důvodu bylo rozhodnuto o zastavení správního řízení, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podle § 61 odstavec 1 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení, v platném znění, podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Šárka Vlašínová
ředitelka II.výkonného odboru

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12.10.2001